

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

N. 2001 — 1567

[2001/00593]

22 MEI 2001. — Wet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 22 mei 2001.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Binnenlandse Zaken,
A. DUQUESNE

De Minister van Werkgelegenheid,
Mevr. L. ONKELINX

De Minister van Consumptiezaken,
Volksgezondheid en Leefmilieu,
Mevr. M. AELVOET

De Minister van Economie en Wetenschappelijk onderzoek,
Ch. PICQUE

Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken

Gelet op de Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken;

Gelet op het Verdrag betreffende de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992;

Gelet op het Verdrag nr. 174 betreffende de voorkoming van zware industriële ongevallen, aangenomen te Genève op 22 juni 1993 door de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar tachtigste zitting en goedgekeurd bij de wet van 6 september 1996;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming van de instellingen inzonderheid op artikel 6, § 1, I en II en artikel 92bis, § 3, b), gewijzigd bij de bijzondere wetten van 8 augustus 1988 en 16 juli 1993;

Gelet op de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993, inzonderheid op artikel 4 en 42;

Gelet op het advies nr.17 van 16 oktober 1988 van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk;

Gelet op het advies van 20 januari 1999 van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen;

Gelet op het advies van 21 januari 1999 van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen;

Overwegende dat krachtens artikel 92bis, § 3, b), van voormelde bijzondere wet de federale overheid en de gewesten gehouden zijn een samenwerkingsakkoord te sluiten voor de toepassing op federaal en gewestelijk vlak van de regelen die de Europese Gemeenschap heeft vastgesteld inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten;

Overwegende dat die materie thans het voorwerp uitmaakt van voormelde Richtlijn 96/82/EG;

Overwegende dat krachtens artikel 24 van die Richtlijn de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om er uiterlijk op 3 februari 1999 aan te voldoen;

Overwegende dat de bovenvermelde Verdragen van Helsinki en Genève betrekking hebben op dezelfde materie en dat derhalve aangewezen is de tenuitvoerlegging ervan te verzekeren door middel van hetzelfde samenwerkingsakkoord;

Overwegende dat de tenuitvoerlegging van die bepalingen deels tot de federale en deels tot de gewestelijke bevoegdheid behoort en dat sommige bepalingen tot zowel de federale als de gewestelijke bevoegdheid behoren;

Overwegende dat een gecoördineerde en doeltreffende tenuitvoerlegging van die bepalingen enerzijds, en de noodzaak de exploitanten van de door die bepalingen beoogde inrichtingen niet te confronteren met onvoldoende op mekaar afgestemde of overlappende regelgeving anderzijds, vereist dat dat gebeurt door middel van een samenwerkingsakkoord dat rechtstreeks van toepassing is;

Overwegende dat alleen een samenwerkingsakkoord met kracht van wet een voldoende garantie biedt om voor het hele Belgische grondgebied een optimaal gecoördineerde regeling te treffen;

Overwegende dat dit samenwerkingsakkoord niet belet dat de gewesten in hun wetgeving op de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen de verplichting kunnen opleggen om een veiligheidsrapport of een veiligheidsstudie op te stellen met het oog op het beoordelen van een aanvraag voor het verkrijgen van een in die wetgeving bedoelde vergunning en dit op grond van de op dat ogenblik beschikbare en benodigde gegevens;

Overwegende dat de gewesten erover waken dat in een dergelijk geval het rapport of de studie op zodanige manier wordt opgevat dat het rapport of de studie later kan worden aangevuld tot het veiligheidsrapport zoals het in dit samenwerkingsakkoord wordt bedoeld;

Overwegende dat de bij de toepassing van dit akkoord betrokken federale en gewestelijke ministers zich ertoe verbinden onverwijld een permanente overlegstructuur op te zetten teneinde de opvolging en de uitvoering van dit akkoord te verzekeren;

Overwegende dat de partijen bij dit akkoord zich ertoe verbinden onverwijld onderhandelingen te voeren met het oog op de toewijzing of de verdeling van de opbrengst van de in de wet van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten bedoelde heffingen op grond van objectief vastgestelde behoeften inzake de toepassing van dit akkoord;

De Federale Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Economie, de Minister van Binnenlandse Zaken, de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en de Staatssecretaris voor Veiligheid en Leefmilieu;

Het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, in de persoon van haar Minister-President en van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling en van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening;

Het Waals Gewest, vertegenwoordigd door de Waalse Regering, in de persoon van haar Minister-President en van de Minister van Ruimtelijke Ordening, Uitrustingen en Vervoer en van de Minister van Leefmilieu, Natuurlijke Rijkdommen en Landbouw;

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in de persoon van haar Minister-President en van de Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedebouw, Communicatie en Openbare Werken en van de Minister van Leefmilieu, Renovatie, Natuurbehoud, Waterbeleid en Openbare Netheid,

Kwamen het volgende overeen :

HOOFDSTUK I. — *Algemene bepalingen*

Artikel 1. Dit samenwerkingsakkoord is rechtstreeks toepasselijk.

Art. 2. Dit samenwerkingsakkoord betreft de preventie van zware ongevallen, waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn, en de beperking van de gevolgen daarvan voor mens en milieu, teneinde op coherente en doeltreffende wijze hoge niveaus van bescherming in het hele land te waarborgen.

Art. 3. § 1. Dit samenwerkingsakkoord is van toepassing op inrichtingen waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in hoeveelheden die gelijk zijn aan of groter zijn dan de in bijlage I, delen 1 en 2, vermelde hoeveelheid.

Artikel 10, 12, 14 en 16 tot 20 zijn uitsluitend van toepassing op inrichtingen waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in hoeveelheden die gelijk zijn aan of groter zijn dan de in bijlage I, delen 1 en 2, kolom 3, vermelde hoeveelheid.

Artikel 9 is uitsluitend van toepassing op inrichtingen waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in hoeveelheden die gelijk zijn aan of groter zijn dan de in kolom 2 en kleiner dan de in kolom 3 van bijlage I, delen 1 en 2, vermelde hoeveelheid.

§ 2. In dit samenwerkingsakkoord wordt onder aanwezigheid van gevaarlijke stoffen verstaan, de feitelijke of voorziene aanwezigheid van dergelijke stoffen in de inrichting, dan wel de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen waarvan bekend is dat zij kunnen ontstaan wanneer een industrieel chemisch proces buiten controle geraakt, in hoeveelheden gelijk aan of hoger dan de drempelwaarden vermeld in de delen 1 en 2 van bijlage I.

§ 3. De bepalingen van dit samenwerkingsakkoord zijn van toepassing, onder voorbehoud van de toepassing van andere voorschriften inzake arbeidsbescherming, milieubescherming en openbare veiligheid.

Art. 4. In dit samenwerkingsakkoord wordt verstaan onder :

1° inrichting : het gehele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

2° nieuwe inrichting : inrichting waarvoor de aanvraag voor de vergunning tot exploitatie is ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord;

3° bestaande inrichting : inrichting waarvoor de aanvraag voor de vergunning tot exploitatie is ingediend voor de datum van inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord; een bestaande inrichting die ingevolge een wijziging of een uitbreiding voor het eerst onderworpen wordt aan de bepalingen van dit samenwerkingsakkoord, wordt voor de toepassing van dit akkoord gelijkgesteld aan een nieuwe inrichting;

4° installatie : een technische eenheid binnen een inrichting waar gevaarlijke stoffen worden geproduceerd, gebruikt, behandeld of opgeslagen, en die alle uitrusting, constructies, leidingen, machines, gereedschappen, eigen spoorwegafslakkingen, laad- en loskades, aanlegsteigers voor de installatie, pieren, depots of soortgelijke, al dan niet drijvende constructies, omvat die nodig zijn voor de werking van de installatie;

5° exploitant : iedere natuurlijke of rechtspersoon die de inrichting of installatie exploiteert;

6° gevaarlijke stoffen : de stoffen, mengsels of preparaten, genoemd in bijlage I, deel 1 of beantwoordend aan de criteria in bijlage I, deel 2;

7° zwaar ongeval : een gebeurtenis, zoals een zware emissie, brand of explosie die het gevolg is van ongecontroleerde ontwikkelingen tijdens de exploitatie van een onder dit samenwerkingsakkoord begrepen inrichting, die hetzij onmiddellijk, hetzij na verloop van tijd een ernstig gevaar oplevert voor de gezondheid van de mens binnen of buiten de inrichting of voor het milieu en waarbij één of meer gevaarlijke stoffen betrokken zijn;

8° gevaar : de intrinsieke eigenschap van een gevaarlijke stof of van een fysische situatie die potentieel tot schade voor de gezondheid van de mens of het milieu kan leiden;

9° risico : de waarschijnlijkheid dat een bepaald effect zich binnen een bepaalde periode of onder bepaalde omstandigheden voordoet;

10° opslag : de aanwezigheid van een hoeveelheid gevaarlijke stoffen voor opslag, veilige bewaring of voorraadbewaring;

11° schierongeval : ongecontroleerde gebeurtenis die op toevallige wijze tot een zwaar ongeval aanleiding kan geven;

12° coördinerende dienst : de dienst bedoeld in artikel 5, § 1 die, naargelang de ligging van de inrichting, bevoegd is voor het in ontvangst nemen van het veiligheidsrapport;

13° beoordelingsdiensten : de diensten bedoeld in artikel 5, § 2 die, naargelang de aard of de ligging van de inrichting, bevoegd zijn voor het beoordelen van het veiligheidsrapport;

14° inspectiediensten : de diensten bedoeld in artikel 5, § 3 die, naargelang de aard of de ligging van de inrichting, bevoegd zijn voor inspectie.

15° inspectieteam : het per gewest gevormde team bedoeld in artikel 27, § 1.

Art. 5. § 1. Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord worden de volgende diensten aangewezen als coördinerende dienst :

1° de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Vlaams Gewest gelegen zijn;

2° de door de Waalse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Waals Gewest gelegen zijn;

3° de door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen zijn.

Elke coördinerende dienst bepaalt voor de inrichtingen die onder zijn bevoegdheid vallen of deze inrichtingen al dan niet onderworpen zijn aan artikel 12.

§ 2. Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord worden de volgende diensten aangewezen als beoordelingsdiensten :

1° de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Vlaams Gewest gelegen zijn;

2° de door de Waalse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Waals Gewest gelegen zijn;

3° de door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen zijn;

4° de met het toezicht op de arbeidsveiligheid belaste dienst van het federale ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of, voor inrichtingen die vallen onder het toepassingsgebied van het algemeen reglement op de springstoffen, de wetgeving inzake ondergrondse opslag van gas en de wetgeving betreffende het vervoer van gasachtige en andere producten door middel van leidingen, de bevoegde dienst van het federale ministerie van Economische Zaken;

5° de algemene directie van de Civiele Bescherming van het federale ministerie van Binnenlandse Zaken;

6° de bevoegde brandweerdienst.

§ 3. Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord worden de volgende diensten aangewezen als inspectiediensten :

1° de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Vlaams Gewest gelegen zijn;

2° de door de Waalse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Waals Gewest gelegen zijn;

3° de door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen zijn;

4° de met het toezicht op de arbeidsveiligheid belaste dienst van het federaal ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of, voor inrichtingen die vallen onder het toepassingsgebied van het algemeen reglement op de springstoffen, de wetgeving inzake ondergrondse opslag van gas en de wetgeving betreffende het vervoer van gasachtige en andere producten door middel van leidingen, de bevoegde dienst van het federale ministerie van Economische Zaken;

§ 4. De federale en gewestelijke ministers die bevoegd zijn voor de diensten, bedoeld in § 1 tot en met § 3, wijzen ieder voor zich, de ambtenaren aan die in het bijzonder belast zijn met vermelde opdrachten. Die aanwijzing wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Iedere wijziging wordt op dezelfde wijze bekendgemaakt.

§ 5. Moeilijkheden die zouden rijzen tussen de bevoegde diensten worden, op vraag van één of meer bij dit akkoord betrokken partijen, opgelost door het Overlegcomité, bedoeld in artikel 31 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Art. 6. Dit samenwerkingsakkoord is niet van toepassing op :

1° militaire inrichtingen, installaties of opslagplaatsen;

2° gevaren die samenhangen met ioniserende straling;

3° het vervoer van gevaarlijke stoffen en tijdelijke opslag tijdens het vervoer over de weg, per spoor, over binnenwateren of zeewateren of door de lucht, met inbegrip van laden en lossen en de overbrenging naar of van een andere tak van vervoer in havens, op kaden of in spoorwegemplacements, buiten de door dit samenwerkingsakkoord bestreken inrichtingen;

4° het vervoer van gevaarlijke stoffen door pijpleidingen, met inbegrip van de pompstations, buiten de onder dit samenwerkingsakkoord begrepen inrichtingen;

5° winningsindustrieën die zich op het gebied van exploratie en exploitatie van delfstoffen in mijnen en groeven en op dat van boringen bewegen;

6° stortplaatsen voor afval.

HOOFDSTUK II. — *Het voorkomen van zware ongevallen*

Art. 7. De exploitant neemt alle nodige maatregelen om zware ongevallen te voorkomen en om de gevolgen daarvan voor mens en milieu te beperken.

De exploitant moet te allen tijde aan de bevoegde inspectiediensten kunnen aantonen, met name voor de in artikel 28 bedoelde inspecties en controles, dat hij alle in dit samenwerkingsakkoord aangegeven noodzakelijke maatregelen heeft genomen.

Art. 8. § 1. De exploitant zendt de in artikel 5, § 1, bedoelde coördinerende dienst binnen de volgende termijnen een kennisgeving :

1° voor nieuwe inrichtingen : uiterlijk op het ogenblik dat de aanvraag voor het verkrijgen van een vergunning die toelating inhoudt voor de exploitatie van de inrichting wordt ingediend;

2° voor bestaande inrichtingen : uiterlijk op 3 februari 2000;

3° voor inrichtingen die ingevolge een wijziging van de classificatie van stoffen en preparaten in de bijlage I, deel 2 vermelde categorieën, tengevolge van een wijziging of aanpassing aan de technische vooruitgang van een in die bijlage genoemde richtlijn, verplicht worden om kennisgeving te doen : uiterlijk twee jaar na de wijziging of aanpassing aan de technische vooruitgang van de desbetreffende richtlijn.

§ 2. De voorgeschreven kennisgeving, bedoeld in § 1, behelst de volgende gegevens :

1° de naam of de handelsnaam van de exploitant en het volledige adres van de inrichting in kwestie;

2° de zetel van de exploitant en het volledige adres ervan;

3° de naam of de functie van de persoon die met de leiding van de inrichting belast is, als dat een andere is dan de onder punt 1° bedoelde persoon;

voldoende gegevens om de gevaarlijke stoffen in kwestie of de categorie van de gevaarlijke stoffen te identificeren;

de hoeveelheid en de fysische vorm van de gevaarlijke stof of stoffen in kwestie;

de activiteit die in de installatie of op de opslagplaats wordt uitgeoefend of is gepland;

de onmiddellijke omgeving van de inrichting, zijnde de omstandigheden die een zwaar ongeval kunnen veroorzaken of de gevolgen ervan ernstiger kunnen maken.

§ 3. De in § 1 bedoelde kennisgeving is niet vereist voor de bestaande inrichtingen waarvoor de exploitant, vóór de inwerkingtreding van het huidige samenwerkingsakkoord, al een kennisgevingsdossier heeft ingediend krachtens de wetgeving die geldt op de datum van de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord. Indien de coördinerende dienst deze gegevens niet in haar bezit heeft, worden zij op eenvoudig verzoek onverwijld aan de coördinerende dienst overgemaakt door de administraties die ze wel in hun bezit hebben. De coördinerende dienst kan evenwel een nieuwe kennisgeving eisen indien hij van oordeel is dat de gegevens die in het voormelde dossier vervat zijn niet meer beantwoorden aan de huidige stand van zaken.

§ 4. De kennisgeving wordt door de exploitant aan de coördinerende dienst overgemaakt in acht exemplaren. Met instemming van de coördinerende dienst kan de kennisgeving in digitale vorm geschieden volgens nader door hem bepaalde richtlijnen.

§ 5. De exploitant brengt in volgende gevallen onmiddellijk de coördinerende dienst op de hoogte :

1° bij een significante wijziging van de informatie opgenomen in de overeenkomstig § 2 verstrekte kennisgeving, zoals de wijziging van de hoeveelheid of de fysische vorm van de gevaarlijke stoffen of wijzigingen van de processen waarbij die stoffen worden gebruikt;

2° bij definitieve sluiting van de installatie.

§ 6. De coördinerende dienst bezorgt de in § 1 bedoelde kennisgevingen aan de beoordelingsdiensten, aan de bevoegde provinciegouverneur en aan de bevoegde burgemeester.

Art. 9. § 1. De exploitant van een inrichting bedoeld in artikel 3, § 1, derde lid, stelt een document op waarin hij zijn preventiebeleid voor zware ongevallen uiteenzet en hij zorgt voor de correcte uitvoering van dat beleid. Het door de exploitant gevoerde beleid ter preventie van zware ongevallen moet borg staan voor een hoog beschermingsniveau voor mens en milieu door middel van passende maatregelen, middelen, structuren en beheerssystemen.

§ 2. Het in § 1 bedoelde document omvat een beschrijving van het preventiebeleid en van de wijze waarop dit beleid in de praktijk wordt gebracht. Deze beschrijving is afgestemd op de gevaren van zware ongevallen die de inrichting met zich meebrengt en heeft met name betrekking op :

1° de algemene doelstellingen en beginselen die door de exploitant worden gehanteerd voor de beheersing van de risico's van zware ongevallen;

2° de wijze waarop de volgende activiteiten binnen de inrichting zijn georganiseerd :

a) de opleiding van het personeel;

b) het werken met derden;

c) het identificeren van de gevaren en het evalueren van de risico's van zware ongevallen;

d) het verzekeren van de veilige exploitatie, in alle omstandigheden (zowel ondermeer bij normale werking als bij opstarting, tijdelijke stilstand en onderhoud) van de installaties, processen, apparatuur en opslagplaatsen in kwestie;

e) het ontwerpen van nieuwe installaties, processen of opslagplaatsen en het uitvoeren van wijzigingen aan bestaande installaties, processen of opslagplaatsen;

f) het beheersen van noodsituaties;

g) het opstellen en uitvoeren van periodieke inspectie- en onderhoudsprogramma's;

h) het melden en onderzoeken van zware ongevallen en schierongevallen;

i) andere activiteiten die verband houden met «goed beheer», zoals het periodiek evalueren en herzien van het preventiebeleid en van de wijze waarop dit beleid in de praktijk wordt gebracht.

§ 3. Het in § 1 bedoelde document wordt ter beschikking gehouden van de inspectiediensten op de exploitatiezetel.

Art. 10. § 1. De exploitanten van de in artikel 3, § 1, tweede lid bedoelde inrichtingen :

1° voeren een beleid ter preventie van zware ongevallen, dat borg staat voor een hoog beschermingsniveau van de mens en van het milieu;

2° voeren een doeltreffend veiligheidsbeheerssysteem in, dat borg staat voor de uitvoering van dit beleid.

Het preventiebeleid voor zware ongevallen wordt schriftelijk vastgelegd en omvat de algemene doelstellingen en beginselen die door de exploitant worden gehanteerd voor de beheersing van de risico's van zware ongevallen.

Het veiligheidsbeheerssysteem omvat het gedeelte van het volledige beheerssysteem van de inrichting dat betrekking heeft op de organisatorische structuur, de verantwoordelijkheden, de praktijken, de procedures, de processen en de hulpmiddelen die het mogelijk maken om het preventiebeleid voor zware ongevallen vast te leggen en uit te voeren.

§ 2. De volgende punten komen aan bod in het veiligheidsbeheerssysteem :

1° de organisatie en het personeel :

a) de taken en verantwoordelijkheden van het personeel dat betrokken is bij het beheer van de gevaren van zware ongevallen op alle niveaus van de organisatie;

b) het beheer van de procedures voor het identificeren van de opleidingsbehoeften van dit personeel en voor het organiseren van die opleiding;

c) de betrokkenheid van het personeel;

d) het beheer van de procedures voor het werken met derden;

2° de identificatie en evaluatie van gevaren van zware ongevallen : het beheer van de procedures voor systematische identificatie van de gevaren van zware ongevallen die zich bij normale en abnormale werking kunnen voordoen, evenals voor de evaluatie van de daaraan verbonden risico's;

3° de operationele controle : het beheer van de operationele procedures en werkinstructies voor het verzekeren van de veilige exploitatie in alle omstandigheden (zowel ondermeer bij normale werking als bij opstarting, tijdelijke stilstand, onderhoud) van de installaties, processen, apparatuur en opslagplaatsen in kwestie;

4° ontwerpbeheersing : het beheer van de procedures voor het ontwerpen van nieuwe installaties, processen of opslagplaatsen en voor het plannen en uitvoeren van wijzigingen aan bestaande installaties, processen of opslagplaatsen;

5° de planning van noodsituaties : het beheer van de procedures om door een systematische analyse de voorzienbare noodsituaties te onderkennen en om de noodplannen uit te werken, te testen en te herzien, om zo het hoofd te kunnen bieden aan dergelijke noodsituaties;

6° het toezicht : het beheer van de procedures voor het verzekeren van een permanent toezicht op de naleving van de doelstellingen die door de exploitant werden vastgelegd in zijn preventiebeleid en in zijn veiligheidsbeheerssysteem en voor het uitvoeren van de nodige correctieve acties indien tekortkomingen worden vastgesteld;

7° de audit en de herzieningen :

a) het beheer van de procedures voor het periodiek en systematisch evalueren van het preventiebeleid voor zware ongevallen en van de doeltreffendheid en geschiktheid van het veiligheidsbeheerssysteem;

b) het beheer van de procedures voor het periodiek herzien en actualiseren van het preventiebeleid en het veiligheidsbeheersysteem door de exploitant;

De procedures, bedoeld in het eerste lid, 6°, omvatten eveneens :

1° het opstellen en uitvoeren van periodieke inspectie- en onderhoudsprogramma's;

2° het melden van zware ongevallen;

3° het melden van schierongevallen, inzonderheid deze waarbij de beschermingsmaatregelen hebben gefaald;

4° het onderzoek van deze ongevallen of schierongevallen en het opvolgen van de lessen die daaruit kunnen worden getrokken.

Art. 11. § 1. De coördinerende dienst bepaalt aan de hand van de door de exploitant overeenkomstig de artikelen 8 en 12 verstrekte informatie en, in voorkomend geval, de informatie verstrekt door de coördinerende diensten van de andere gewesten, voor welke inrichtingen of groepen van inrichtingen de waarschijnlijkheid en de mogelijkheid of de gevolgen van een zwaar ongeval groter kunnen zijn ten gevolge van de ligging en de nabijheid van andere inrichtingen en de aanwezigheid van andere gevaarlijke stoffen.

§ 2. De coördinerende dienst moet zich ervan vergewissen dat bij de aldus aangewezen inrichtingen :

1° op passende wijze toereikende informatie wordt uitgewisseld om die inrichtingen in staat te stellen rekening te houden met de aard en de omvang van het totale gevaar van een zwaar ongeval in hun beleid ter preventie van zware ongevallen, hun veiligheidsbeheerssystemen, hun veiligheidsrapporten en hun interne noodplannen;

2° voorzieningen worden getroffen voor samenwerking met het oog op de voorlichting van het publiek, en bij het verstrekken van informatie aan de minister bevoegd voor de civiele bescherming, of zijn gemachtigde, met het oog op de voorbereiding van externe noodplanning.

Art. 12. § 1. De exploitant van een inrichting bedoeld in artikel 3, § 1, tweede lid, moet een veiligheidsrapport indienen om :

1° aan te tonen dat er een beleid ter preventie van zware ongevallen en een veiligheidsbeheersysteem voor het uitvoeren daarvan zijn ingevoerd overeenkomstig de in artikel 10 genoemde punten;

2° aan te tonen dat de gevaren van zware ongevallen geïdentificeerd zijn en dat de nodige maatregelen zijn getroffen om die te voorkomen en de gevolgen van dergelijke ongevallen voor mens en milieu te beperken;

3° aan te tonen dat het ontwerp, de constructie, de exploitatie en het onderhoud van alle met de werking samenhangende installaties, opslagplaatsen, apparatuur en infrastructuur die samenhangen met de gevaren van een zwaar ongeval binnen de inrichting, voldoende veilig en betrouwbaar zijn;

4° aan te tonen dat er interne noodplannen zijn gemaakt en om de nodige gegevens te verstrekken voor de opstelling van het externe noodplan;

5° te waarborgen dat voldoende gegevens aan de coördinerende dienst worden verschaft, zodat hij besluiten kan nemen of voorstellen kan doen over de vestiging van nieuwe activiteiten of over ontwikkelingen rond bestaande inrichtingen aan de daartoe bevoegde overheid.

§ 2. In het veiligheidsrapport worden ten minste de in bijlage II vermelde inlichtingen opgenomen. Het bevat tevens een bijgewerkte lijst van de gevaarlijke stoffen die aanwezig zijn of kunnen zijn in de inrichting.

§ 3. Het in § 1 bedoelde veiligheidsrapport wordt binnen de volgende termijnen aan de coördinerende dienst toegezonden :

1° voor nieuwe inrichtingen, binnen een termijn van drie maanden voor de inbedrijfstelling ervan;

2° voor bestaande inrichtingen die nog niet vallen onder de wet van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten en artikel 723*quinquies*, 4, van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming : uiterlijk op 3 februari 2002;

3° voor bestaande inrichtingen die reeds vallen onder de wet van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten en artikel 723*quinquies*, 4, van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming : uiterlijk op 3 februari 2001;

4° onverwijld na de periodieke toetsing, zoals voorgeschreven in § 5.

5° voor inrichtingen die ingevolge een wijziging van de classificatie van stoffen en preparaten in de bijlage I, deel 2 vermelde categorieën, tengevolge van een wijziging of aanpassing aan de technische vooruitgang van een in die bijlage genoemde richtlijn, verplicht worden om een rapport op te stellen, uiterlijk twee jaar na de wijziging of aanpassing aan de technische vooruitgang van de desbetreffende richtlijn.

Het veiligheidsrapport wordt ingediend in acht exemplaren. Met instemming van de coördinerende dienst kan het worden ingediend in digitale vorm volgens nader door haar te bepalen richtlijnen.

§ 4. Het veiligheidsrapport wordt periodiek geëvalueerd en indien nodig bijgewerkt :

1° ten minste om de vijf jaar;

2° op enig ander tijdstip op initiatief van de exploitant of op verzoek van de coördinerende dienst, als nieuwe feiten het rechtvaardigen of om rekening te houden met nieuwe technische kennis aangaande de veiligheid die bijvoorbeeld verkregen is na analyse van ongevallen of, voorzover mogelijk, van schierongevallen, of met ontwikkelingen in de kennis inzake de evaluatie van gevaren.

§ 5. Als tot genoegen van de coördinerende dienst wordt aangetoond dat bepaalde in de inrichting of in een deel van de inrichting zelf aanwezige stoffen, geen gevaar voor een zwaar ongeval kunnen opleveren, kan de coördinerende dienst overeenkomstig de criteria bedoeld in bijlage VI de voor het veiligheidsrapport vereiste gegevens beperken tot die welke van belang zijn voor de preventie van de resterende gevaren van zware ongevallen en voor de beperking van de gevolgen daarvan voor mens en milieu.

Als de coördinerende dienst van deze mogelijkheid gebruik maakt, richt hij een met redenen omklede lijst van de betrokken inrichtingen aan de Europese commissie.

Art. 13. In geval van wijziging van een installatie, inrichting, opslagplaats of proces of van de aard of van de hoeveelheden gevaarlijke stoffen die voor de gevaren van zware ongevallen belangrijke gevolgen kunnen hebben, moet de exploitant :

1° het beleid ter preventie van zware ongevallen en de beheerssystemen en procedures als bedoeld in de artikelen 9 en 10 opnieuw beoordelen en zo nodig herzien;

2° het veiligheidsrapport opnieuw beoordelen en zo nodig herzien en de coördinerende dienst over de bijzonderheden van een dergelijke herziening inlichten, alvorens een dergelijke wijziging wordt ingevoerd.

Art. 14. Het veiligheidsrapport, met inbegrip van de in artikel 12, § 2, bedoelde lijst, ligt bij de coördinerende dienst ter inzage van het publiek. De exploitant kan de coördinerende dienst verzoeken bepaalde delen van het rapport wegens het vertrouwelijke karakter van industriële, commerciële of persoonlijke gegevens niet openbaar te maken. De coördinerende dienst kan beslissen dat bepaalde delen van het rapport wegens hogervermelde redenen of wegens de veiligheid van de staat, het voorkomen van sabotage of de nationale defensie niet openbaar mogen gemaakt worden.

Die gegevens worden in een bijlage opgenomen die niet ter beschikking van het publiek wordt gesteld.

HOOFDSTUK III. — De noodplanning

Art. 15. § 1. Door de exploitant wordt een intern noodplan opgesteld om :

1° incidenten te bedwingen en te beheersen om de effecten ervan tot een minimum te herleiden en de schade aan mens, milieu en goederen te beperken;

2° de binnen de inrichting te nemen maatregelen voor de bescherming van mens en milieu tegen de gevolgen van zware ongevallen uit te voeren.

§ 2. De interne noodplannen van de in artikel 12 bedoelde inrichtingen bevatten de in bijlage III, onder punt 1, vermelde gegevens. Zij worden opgesteld :

1° voor nieuwe inrichtingen : vóór de inbedrijfstelling ervan;

2° voor bestaande inrichtingen die nog niet onder de wet vallen van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten en artikel 723*quinquies*, 4, van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming : uiterlijk op 3 februari 2002;

3° voor bestaande inrichtingen die reeds vallen onder de wet van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten en artikel 723*quinquies*, 4, van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming : uiterlijk op 3 februari 2001;

4° voor inrichtingen die ingevolge een wijziging van de classificatie van stoffen en preparaten in de bijlage I, deel 2 vermelde categorieën, tengevolge van een wijziging of aanpassing aan de technische vooruitgang van een in die bijlage genoemde richtlijn, verplicht worden om een intern noodplan op te stellen : uiterlijk twee jaar na de wijziging of aanpassing aan de technische vooruitgang van de desbetreffende richtlijn.

§ 3. De exploitant raadpleegt het Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk van de inrichting bij het opstellen van het intern noodplan.

Bij gebreke van een Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk wordt de vakbondsafvaardiging geraadpleegd.

Art. 16. Met het oog op het vaststellen van de noodplanningszone bepaalt de Minister, bevoegd voor de civiele bescherming, na de gewestregeringen te hebben geraadpleegd, met welke grenswaarden, ongevaltypes, weersomstandigheden en scenario's door de exploitant moet rekening gehouden worden bij het afbakenen, in het veiligheidsrapport (bijlage II, punt II, c), van het gebied dat door een zwaar ongeval zou kunnen worden getroffen.

Art. 17. § 1. De minister bevoegd voor de civiele bescherming, maakt erover dat voor elke inrichting als bedoeld in artikel 12, binnen de door hem bepaalde termijn, een extern noodplan voor de buiten de inrichting te nemen maatregelen opgesteld wordt.

De minister kan met een gemotiveerd besluit, in het licht van de gegevens die zijn vervat in het veiligheidsrapport, vrijstelling verlenen van de verplichting tot het opstellen van een extern noodplan.

§ 2. De externe noodplannen dienen te worden opgesteld om :

1° incidenten te bedwingen en te beheersen, de effecten ervan tot een minimum te herleiden en de schade aan mens, milieu en goederen te beperken;

2° maatregelen ten uitvoer te leggen voor de bescherming van mens en milieu tegen de gevolgen van zware ongevallen;

3° aan de bevolking en aan de diensten of autoriteiten in het gebied in kwestie relevante informatie te verstrekken;

4° na een zwaar ongeval voor herstel en schoonmaak van het milieu te zorgen.

De externe noodplannen bevatten de in bijlage III, punt 2 vermelde gegevens overeenkomstig de onderrichtingen van de minister bevoegd voor de civiele bescherming en, wat het in punt 4° vermelde betreft, overeenkomstig de onderrichtingen verstrekt door de bevoegde gewestregering.

§ 3. De minister bevoegd voor de civiele bescherming draagt er zorg voor dat het publiek overeenkomstig zijn onderrichtingen wordt geraadpleegd over de externe noodplannen.

§ 4. Als de noodplanningszone zich uitstrekt tot buiten de grenzen van het Rijk deelt de minister bevoegd voor de civiele bescherming of zijn gemachtigde, de noodzakelijke gegevens mee aan de bevoegde overheid van de betrokken Staat.

De minister bevoegd voor de civiele bescherming waakt erover dat het noodplan is afgestemd op het noodplan van de andere Staat. Zo mogelijk wordt een gemeenschappelijk noodplan opgesteld als bedoeld in artikel 8, lid 3, van het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, opgemaakt te Helsinki op 17 maart 1992.

Art. 18. De interne noodplannen worden met passende tussenpozen van niet meer dan drie jaar uitgetest en zo nodig herzien en bijgewerkt door de exploitanten. De minister bevoegd voor de civiele bescherming, of zijn gemachtigde, doen dat voor de externe noodplannen.

Bij dit onderzoek wordt rekening gehouden met veranderingen die zich in de betrokken inrichtingen en bij de betrokken hulpdiensten hebben voorgedaan, met nieuwe technische kennis en met inzichten omtrent de bij zware ongevallen te nemen maatregelen.

Art. 19. § 1. De minister, bevoegd voor de civiele bescherming, of zijn gemachtigde, draagt er zorg voor dat de informatie over de bij een zwaar ongeval te treffen veiligheidsmaatregelen en de in dat geval te volgen gedragslijn ambtshalve wordt verstrekt aan de personen die kunnen worden getroffen door een ongeval dat ontstaat in een inrichting als bedoeld in artikel 12.

Wanneer de gevolgen zich kunnen uitstrekken buiten het grondgebied van het Rijk, werkt hij hiertoe samen met de bevoegde overheid van de Staat die erdoor zou kunnen worden getroffen.

§ 2. Deze informatie wordt om de drie jaar opnieuw bekeken en zo nodig herhaald en bijgewerkt, in elk geval na wijzigingen in de zin van artikel 13. De informatie dient permanent voor het publiek beschikbaar te zijn. De informatie voor het publiek wordt met tussenpozen van maximaal vijf jaar herhaald.

De informatie omvat ten minste de in bijlage IV vermelde inlichtingen.

§ 3. Wanneer de minister bevoegd voor de civiele bescherming heeft besloten dat een inrichting dicht bij het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap geen gevaar voor een zwaar ongeval buiten de grenzen van het bedrijfsterrein oplevert als bedoeld in artikel 17, § 1, tweede lid, en derhalve de opstelling van een extern noodplan niet wordt verlangd, stelt hij de andere lidstaat daarvan in kennis.

HOOFDSTUK IV. — *Optreden bij en na een zwaar ongeval*

Art. 20. § 1 Het interne noodplan wordt onverwijld door de exploitant uitgevoerd, wanneer er :

1° zich een zwaar ongeval voordoet, of

2° zich een onbeheersbare gebeurtenis van zodanige aard voordoet dat redelijkerwijze mag worden aangenomen dat zij tot een zwaar ongeval leidt.

§ 2. Als het zware ongeval of de onbeheersbare gebeurtenis een gecoördineerde actie van de hulp- en interventiediensten vergt, wordt het extern noodplan in werking gesteld en uitgevoerd overeenkomstig de wetgeving op de civiele bescherming en de ter zake geldende onderrichtingen van de minister bevoegd voor de civiele bescherming.

Art. 21. Wanneer zich een zwaar ongeval voordoet moet de exploitant onmiddellijk het eenvormig oproepstelsel (de dienst 100) en het Coördinatie- en Crisiscentrum van de regering verwittigen.

Het eenvormig oproepstelsel verwittigt op zijn beurt de hulp- en interventiediensten die zijn ingeschakeld in het noodplan.

Het Coördinatie- en Crisiscentrum van de regering verwittigt de minister, bevoegd voor de civiele bescherming, naargelang het geval de federale minister bevoegd voor de Arbeid, of de federale minister bevoegd voor de Economie, de gewestelijke minister bevoegd voor het leefmilieu, de coördinerende dienst en de bevoegde inspectiediensten. Ingeval een zwaar ongeval of de onmiddellijke dreiging daarvan grensoverschrijdende gevolgen heeft of zou kunnen hebben, brengt het Coördinatie- en Crisiscentrum van de regering onverwijld de bevoegde overheid van de betrokken staat op de hoogte.

Art. 22. § 1. De exploitant moet na een zwaar ongeval zo spoedig mogelijk het Coördinatie- en Crisiscentrum van de regering en de bevoegde inspectiediensten de volgende inlichtingen verstrekken, zodra hij daarover beschikt :

- 1° de omstandigheden van het ongeval;
- 2° de daarbij betrokken gevaarlijke stoffen;
- 3° de beschikbare gegevens aan de hand waarvan de gevolgen van het ongeval voor mens en milieu kunnen worden geëvalueerd;
- 4° de getroffen noodmaatregelen.

De exploitant stelt hen in kennis van de voorgenomen maatregelen om :

- 1° de gevolgen op middellange en lange termijn van het ongeval te beperken;
- 2° herhaling van het ongeval te voorkomen.

Hij werkt de verstrekte informatie bij, als uit nader onderzoek nieuwe gegevens naar voren komen die die informatie of de daaruit getrokken conclusies wijzigen.

§ 2. De minister bevoegd voor de civiele bescherming of zijn gemachtigde, vergewist zich ervan dat de noodmaatregelen worden getroffen.

§ 3. Het bevoegde inspectieteam :

- 1° verzamelt door middel van inspectie, onderzoek of enigerlei andere passende wijze, met het oog op een volledige analyse van de omstandigheden, de technische of organisatorische oorzaken, de onmiddellijke of voorzienbare latere gevolgen, alsmede de beheersing van het zware ongeval door alle betrokken actoren, benodigde gegevens;
- 2° onderneemt de passende stappen om ervoor te zorgen dat de exploitant de noodzakelijke maatregelen tot verbetering neemt;
- 3° doet aanbevelingen voor toekomstige preventieve maatregelen;
- 4° vergewist zich ervan dat de noodzakelijk gebleken maatregelen op middellange en op lange termijn en de maatregelen voor herstel en schoonmaak van het milieu worden getroffen.

Art. 23. § 1. Het bevoegde inspectieteam brengt de Commissie van de Europese Gemeenschap zo spoedig mogelijk op de hoogte van zware ongevallen die zich in België hebben voorgedaan en die beantwoorden aan de criteria van bijlage V.

Daarbij worden de volgende gegevens verstrekt :

- 1° de lidstaat en naam en adres van de voor de opstelling van het rapport verantwoordelijke dienst;
- 2° datum, tijd en plaats van het zware ongeval, met de volledige naam van de exploitant en het adres van de inrichting in kwestie;
- 3° een beknopte beschrijving van de omstandigheden van het ongeval, met vermelding van de daarbij betrokken gevaarlijke stoffen en de onmiddellijke gevolgen voor mens en milieu;
- 4° een beknopte beschrijving van de getroffen noodmaatregelen en van de onmiddellijk te treffen voorzorgsmaatregelen om herhaling van het ongeval te voorkomen.

§ 2. Zodra de in artikel 21 bedoelde gegevens zijn verzameld, stelt het bevoegde inspectieteam de Commissie van de Europese Gemeenschap in kennis van de resultaten van de analyse en van de aanbevelingen middels het ter zake voorgeschreven formulier.

De mededeling van die gegevens kan slechts uitgesteld worden om de uitkomst van een gerechtelijke procedure af te wachten, als verstrekking van de gegevens die procedure zou schaden.

§ 3. Het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering stelt de Commissie van de Europese Gemeenschap in kennis van de naam en het adres van elke in artikel 5 bedoelde dienst in België die over informatie betreffende zware ongevallen zou kunnen beschikken en de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten die bij een dergelijk ongeval moeten ingrijpen van advies kan dienen.

HOOFDSTUK V. — *De ruimtelijke ordening*

Art. 24. § 1. De Gewesten dragen er zorg voor dat de ten doel gestelde preventie van zware ongevallen en beperking van de gevolgen van dergelijke ongevallen in aanmerking worden genomen in hun beleid inzake de bestemming of het gebruik van de grond of in andere toepasselijke takken van hun beleid. Zij streven de verwezenlijking van die doelstellingen na door toezicht op :

- 1° de vestiging van nieuwe inrichtingen;
- 2° de in artikel 13 bedoelde wijzigingen van bestaande inrichtingen;
- 3° nieuwe ontwikkelingen rond bestaande inrichtingen zoals verbindingswegen, door het publiek bezochte plaatsen, woongebieden, wanneer de plaats van vestiging ervan of de ontwikkelingen zelf het risico van een zwaar ongeval kunnen vergroten of de gevolgen ervan ernstiger kunnen maken.

De Gewesten dragen er zorg voor dat er in hun beleid rekening wordt gehouden met de noodzaak om op een langetermijnbasis voldoende afstand te laten bestaan tussen de onder dit akkoord vallende inrichtingen enerzijds en woongebieden, door het publiek bezochte gebieden, waardevolle natuurgebieden en bijzonder kwetsbare gebieden anderzijds, en, voor bestaande inrichtingen, aanvullende technische maatregelen te treffen overeenkomstig artikel 7, om de gevaren voor personen niet te vergroten.

§ 2. De Gewesten dragen er zorg voor dat alle bevoegde autoriteiten en alle diensten die bevoegd zijn beslissingen op dit gebied te nemen passende adviesprocedures invoeren om de tenuitvoerlegging van de overeenkomstig § 1 vastgestelde beleidsmaatregelen te vergemakkelijken en zien er ook op toe dat het betrokken publiek zijn advies kan geven. Deze procedures worden zodanig opgezet, dat technisch advies inzake de aan de inrichting verbonden risico's beschikbaar is, hetzij op basis van een studie van het specifieke geval, hetzij op basis van algemene criteria, op het tijdstip waarop de besluiten worden genomen.

HOOFDSTUK VI. — *Gegevensdoorstroming*

Art. 25. § 1. De coördinerende dienst bezorgt, onmiddellijk na ontvangst van de veiligheidsrapporten, een exemplaar van elk veiligheidsrapport aan :

- 1° de beoordelingsdiensten;
- 2° de bevoegde provinciegouverneur;
- 3° de bevoegde burgemeester.

Met instemming van alle betrokken diensten kunnen deze gegevens in digitale vorm worden overgemaakt of kunnen zij opgeslagen worden in een databank die toegankelijk is voor alle betrokken diensten.

§ 2. Als de gevolgen van een zwaar ongeval in een in artikel 12 bedoelde inrichting zich tot buiten het grondgebied van het Rijk kunnen uitstrekken, wordt een exemplaar van het veiligheidsrapport tevens overgemaakt aan de bevoegde overheid van de betrokken Staat indien deze laatste partij is bij het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, opgemaakt te Helsinki op 17 maart 1992 en zulks met het oog op de toepassing van de procedure als bedoeld in Bijlage III van dat Verdrag, tenzij die procedure al werd toegepast in het kader van de vergunningverlening.

Als de gevolgen zich tot buiten het grondgebied van het Gewest waar de inrichting is gelegen, kunnen uitstrekken, wordt een exemplaar van het veiligheidsrapport tevens overgemaakt aan de regering van het Gewest of van de Gewesten die kunnen worden getroffen.

§ 3. De beoordelingsdiensten onderzoeken, ieder wat hen betreft, de ontvangen veiligheidsrapporten en doen de coördinerende dienst hun gebeurlijke opmerkingen toekomen binnen een termijn van veertig werkdagen nadat zij het veiligheidsrapport hebben ontvangen, wanneer het een nieuwe inrichting betreft, en binnen de door de coördinerende dienst bepaalde termijn van tenminste zestig werkdagen, in de andere gevallen.

§ 4. De coördinerende dienst geeft uiterlijk binnen zestig werkdagen na ontvangst van het veiligheidsrapport voor een nieuwe inrichting, kennis aan de exploitant van de conclusies betreffende het onderzoek van het volledig bevonden veiligheidsrapport.

Voor bestaande inrichtingen die uiterlijk op 3 februari 2001 of 2002 een veiligheidsrapport moeten indienen, geldt dat de coördinerende dienst binnen een door hem bepaalde redelijke termijn kennis geeft van de conclusies aan de exploitant.

In voorkomend geval geeft hij aan welke wijzigingen of aanvullingen dienen te worden aangebracht binnen een redelijke termijn die hij bepaalt.

§ 5. De coördinerende dienst roept, als hij dat nodig acht of op vraag van één der beoordelingsdiensten, een beoordelingscommissie samen, waarin iedere bij het desbetreffende veiligheidsrapport betrokken beoordelingsdienst is vertegenwoordigd. De beoordelingscommissie onderzoekt de ontvangen opmerkingen en stelt gemeenschappelijke conclusies vast.

De exploitant wordt op zijn vraag gehoord.

De beoordelingscommissie bestaat uit een gelijk aantal stemgerechtigde leden per beoordelingsdienst. Het voorzitterschap en secretariaat worden waargenomen door de coördinerende dienst. De beslissingen worden bij consensus genomen.

§ 6. De exploitant bezorgt het aangepaste veiligheidsrapport aan de coördinerende dienst die voor verspreiding zorgt op de wijze bepaald in § 1 en § 2.

Een nieuwe termijn van zestig werkdagen begint te lopen vanaf het ogenblik dat de exploitant het gewijzigde of aangevulde veiligheidsrapport heeft ingediend bij de coördinerende dienst.

§ 7. Binnen dezelfde termijn stelt de coördinerende dienst in voorkomend geval aan de daartoe bevoegde overheid, op gemotiveerd advies van de beoordelingscommissie bedoeld in § 5, voor om de ingebruikneming of de voortzetting van de exploitatie van de betrokken inrichting of een deel ervan te verbieden.

§ 8. De beoordelingsdiensten plegen op regelmatige basis overleg met het oog op een zo éénvormig mogelijke toepassing van dit samenwerkingsakkoord.

§ 9. De coördinerende diensten dienen volgens de procedure van Richtlijn 91/692/EG van de Raad om de drie jaar bij de Commissie van de Europese Gemeenschap een gemeenschappelijk verslag in over de inrichtingen bedoeld in de artikelen 9 en 12.

Art. 26. Het Coördinatie- en Crisiscentrum van de regering treedt op als verbindingsorgaan voor meldingen van industriële ongevallen overeenkomstig artikel 10 van het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, opgemaakt te Helsinki op 17 maart 1992 en als verbindingsorgaan voor de wederzijdse bijstand overeenkomstig artikel 12 van dat Verdrag.

Art.26bis. De bevoegde gewestelijke diensten delen de in het kader van de wetgeving op milieuvergunning voorgeschreven veiligheidsstudie of het in dat kader voorgeschreven veiligheidsrapport mee aan de Algemene Directie van de Civiele Bescherming van het federale ministerie van Binnenlandse Zaken alvorens, naar gelang het geval, een beslissing wordt genomen over de aanvraag of de vergunningsprocedure wordt ingezet.

Art. 27. § 1. Er wordt per Gewest, op basis van gelijkwaardigheid en met volledig behoud van de bevoegdheden, een inspectieteam gevormd, dat samengesteld is uit ambtenaren van de in artikel 5, § 3 bedoelde inspectie-autoriteiten.

§ 2. De coördinatie binnen elk inspectieteam en de algemene coördinatie over de verschillende inspectieteams wordt verzekerd door de daartoe aangewezen inspectiedienst van het Federaal Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid. Deze coördinatiebevoegdheid wordt nader omschreven in bijlage VII.

Art. 28. § 1. De inspectieteams zetten in gezamenlijk overleg een inspectiesysteem op. De inspecties of controlemaatregelen zijn niet afhankelijk van de ontvangst van een veiligheidsrapport of van andere ingediende rapporten. Ze zijn zodanig opgezet dat een planmatig en systematisch onderzoek van de in de inrichting gebruikte systemen van technische, organisatorische en bedrijfskundige aard wordt uitgevoerd om met name na te gaan of :

1° de exploitant kan aantonen dat hij, gelet op de activiteiten in de inrichting, passende maatregelen heeft getroffen om zware ongevallen te voorkomen;

2° de exploitant kan aantonen dat hij passende maatregelen heeft getroffen om de gevolgen van zware ongevallen op en buiten het bedrijfsterrein te beperken;

3° de gegevens en informatie, vervat in het veiligheidsrapport of in een ander ingediend rapport, de situatie in de inrichting trouw weergeven;

§ 2. Het in § 1 bedoelde inspectiesysteem dient aan de volgende voorwaarden te voldoen :

1° voor alle inrichtingen wordt een inspectieprogramma opgesteld en op gezette tijden geactualiseerd. Dit bestaat uit ten minste één inspectie per jaar in de artikel 12 bedoelde inrichtingen, behalve als het inspectieprogramma is gesteund op een systematische evaluatie van de gevaren van zware ongevallen.

Het inspectieprogramma maakt tenminste melding van :

a) de aard van de geplande onderzoeken, de toe te passen methodiek en de voorziene periodiciteit;

b) de inspectiedienst die wordt belast met de concrete uitvoering van elk onderzoek.

De inspectiediensten staan in voor de correcte uitvoering van de inspecties waarmee zij door het inspectieprogramma worden belast. Er kunnen ook gezamenlijke inspecties worden voorzien.

2° na iedere inspectie wordt door de betrokken inspectiedienst een rapport opgesteld; een afschrift van dit rapport wordt bezorgd aan de andere inspectie-diensten die deel uitmaken van het inspectie-team.

Als de door de exploitant getroffen maatregelen ter voorkoming van zware ongevallen of ter beperking van de gevolgen daarvan volgens het inspectieteam duidelijk onvoldoende zijn, dan wordt een afschrift van het betrokken inspectierapport overgemaakt aan de coördinerende dienst.

3° elke in het kader van het inspectieprogramma uitgevoerde inspectie wordt, indien noodzakelijk, binnen een redelijke termijn na de inspectie met de leiding van de inrichting besproken.

§ 2. De inspectiediensten kunnen van de exploitant alle aanvullende gegevens vragen die zij nodig hebben om de mogelijkheid van een zwaar ongeval op passende wijze te kunnen evalueren, om te kunnen bepalen in hoeverre de kans op of de gevolgen van zware ongevallen kunnen toenemen die door hun fysische vorm, bijzondere omstandigheden of hun locatie een bijzondere aandacht vereisen. Desgevallend bezorgen de inspectiediensten deze aanvullende gegevens aan de beoordelingsdiensten in kwestie.

Art. 29. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren van de inspectiediensten toezicht op de naleving van de voorschriften van dit samenwerkingsakkoord door exploitanten van inrichtingen die onder het toepassingsgebied van dit akkoord vallen.

§ 2. Zij mogen bij de uitoefening van hun opdracht :

1° op elk ogenblik van de dag of de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnengaan in alle plaatsen die aan hun toezicht onderworpen zijn; tot de bewoonde lokalen hebben zij evenwel enkel toegang wanneer de rechter in de politierechtbank daartoe vooraf toestemming heeft verleend;

2° overgaan tot elk onderzoek, elke controle, en elk verhoor, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de bepalingen van dit samenwerkingsakkoord worden nageleefd en inzonderheid :

a) op de plaats die zij aanwijzen alle informatiegegevens laten opzoeken of zich laten overleggen;

b) alle bescheiden, documenten en andere informatiedragers die ter plaatse aanwezig zijn, inkijken;

c) zich van deze bescheiden, documenten en andere informatiedragers een afschrift laten overhandigen of, wanneer dit niet mogelijk is, die tegen ontvangstbewijs ter controle behouden of meenemen voor de tijd die vereist is voor het volbrengen van hun opdracht;

d) een inventaris maken en zonder kosten monsters nemen of laten nemen en ze meenemen om ze te ontleden of ze te doen ontleden.

§ 3. Zij kunnen mondelinge of schriftelijke raadgevingen, aanmaningen en bevelen geven. Zij kunnen een termijn bepalen om zich in regel te stellen en processen-verbaal opmaken.

§ 4. Deze processen-verbaal hebben bewijskracht tot het tegendeel is bewezen voorzover een afschrift ervan ter kennis wordt gebracht van de overtreder en, in voorkomend geval, van zijn werkgever, binnen een termijn van veertien dagen die een aanvang neemt de dag na de vaststelling van de overtreding. Wanneer de vervaldag, die in deze termijn begrepen is, een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, dan wordt deze verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van die termijn vormen het geven van een waarschuwing aan de overtreder of het verlenen van een termijn om zich in regel te stellen geen vaststelling van de overtreding.

§ 5. Bij de uitoefening van hun ambt kunnen zij de bijstand van de politie vorderen.

HOOFDSTUK VIII. — *Administratieve boeten en straffen*

Art. 30. § 1. Als de door de exploitant getroffen maatregelen ter voorkoming van zware ongevallen of ter beperking van de gevolgen daarvan duidelijk onvoldoende zijn, moeten de daartoe in het kader van de op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wetgeving, bevoegde overheden, de exploitatie of de inbedrijfstelling van een inrichting, installatie of opslagplaats of van een gedeelte daarvan stopzetten of verbieden overeenkomstig die wetgeving.

De beslissing van de daartoe bevoegde overheid wordt genomen :

1° hetzij ambtshalve;

2° hetzij na een met redenen omkleed verzoek van de beoordelingscommissie bedoeld in artikel 25, § 5;

3° hetzij na een met redenen omkleed verzoek van een of meer van de betrokken inspectiediensten.

§ 2. Tegen die beslissingen kan beroep worden aangetekend zoals bepaald in de op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wetgeving.

Art. 31. Wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een geldboete van 1 000 frank tot 1 000 000 frank of met één van die straffen alleen, de exploitant die, hoewel daartoe verplicht :

1° niet de in artikel 7, eerste lid bedoelde maatregelen treft of niet overeenkomstig artikel 7, tweede lid kan aantonen dat hij de noodzakelijke maatregelen heeft genomen;

2° geen kennisgeving indient als bedoeld in artikel 8;

3° geen document heeft opgesteld als bedoeld in artikel 9 of 10, niet zorgt voor de correcte uitvoering van het preventiebeleid of dit niet beoordeelt en zo nodig herziet als bedoeld in artikel 13;

4° niet binnen de voorgeschreven termijnen een veiligheidsrapport als bedoeld in artikel 12 indient of actualiseert of dit niet beoordeelt en zo nodig herziet als bedoeld in artikel 13;

5° geen intern noodplan opstelt als bedoeld in artikel 15, het intern noodplan niet beproeft en zo nodig herziet als bedoeld in artikel 18 of het intern noodplan niet uitvoert in het geval bedoeld in artikel 19, § 1;

6° de informatie bedoeld in artikel 21 of 22 niet verstrekt;

7° geen gevolg geeft aan de verwittigingen of bevelen van de inspectiediensten.

De wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboetes toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten is van toepassing op voormelde inbreuken. Een administratieve geldboete van 2 000 tot 50 000 frank kan worden opgelegd door de krachtens die wet aangewezen bevoegde ambtenaar van het federaal Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en overeenkomstig de in die wet voorziene procedure.

HOOFDSTUK IX. — *Slotbepalingen*

Art. 32. Ter wille van de doorzichtigheid stellen de bevoegde diensten de op grond van dit samenwerkingsakkoord verkregen inlichtingen, ter beschikking van alle natuurlijke of rechtspersonen die daarom verzoeken.

De door de bevoegde diensten ontvangen inlichtingen kunnen evenwel vertrouwelijk worden gehouden in de gevallen bepaald door de op de bevoegde dienst in kwestie toepasselijke wetgeving inzake de openbaarheid van bestuur.

Art. 33. Kennisgevingen, noodplannen en informatie voor het publiek opgesteld krachtens de op de datum van de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord bestaande wetgeving blijven van kracht tot zij worden vervangen krachtens de overeenkomstige bepalingen van dit samenwerkingsakkoord.

Art. 34. De bijlagen I, II, III, IV, V en VI van dit samenwerkingsakkoord kunnen bij samenwerkingsakkoord dat niet bij wet, decreet of ordonnantie behoeft te worden goedgekeurd, worden gewijzigd om ze aan te passen aan de vooruitgang van de techniek, doch uitsluitend tengevolge van overeenkomstige wijzigingen van de Europese regelgeving.

Art. 35. § 1. Er wordt een permanente overlegstructuur opgezet met het oog op de goede werking van het samenwerkingsakkoord. Hij heeft volgende taken :

— het harmoniseren, onder de diensten die medeverantwoordelijk zijn, van de werkmethoden en werkprocedures, van de uitwisseling van informatie en van de beslissingscriteria voor de toepassing van deze overeenkomst;

— het coördineren van de initiatieven en het verspreiden van de onderzoeks- en ontwikkelingsresultaten met betrekking tot het beheersen van de risico's op een zwaar industrieel ongeval;

— het zoeken naar coherente oplossingen voor problemen van bepaalde speciale inrichtingen en het opbouwen van een bestuurspraktijk;

— het coördineren van de Belgische vertegenwoordiging in de commissies en op de workshops gewijd aan het beheersen van risico's op zware industriële ongevallen of aanverwante onderwerpen;

— het coördineren van acties en het bepalen van het standpunt in het internationale beleid.

§ 2. De permanente overlegstructuur is samengesteld uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten. De permanente overlegstructuur beslist bij consensus onder de vertegenwoordigers van de betrokken partijen. Kan er geen consensus worden bereikt, dan wordt de behandelde materie voorgelegd aan de Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu, die met de andere betrokken federale Ministers wordt uitgebreid.

§ 3. De leden houden minstens 4 plenaire vergaderingen per jaar en zoveel workshops als zij nodig achten. De permanente overlegstructuur bepaalt het voorzitterschap en het secretariaat.

§ 4. Voor elke vergadering worden een agenda en een verslag opgesteld, die te zijner tijd aan alle leden worden gestuurd. De standpunten nopens het internationaal beleid worden gericht aan de Voorzitter van het Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid.

§ 5. Het voorzitterschap en het secretariaat worden waargenomen door het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

Art. 36. De leden, bedoeld in artikel 92bis, § 5, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, van het rechtscollege dat belast is om de geschillen met betrekking tot de uitlegging of de uitvoering van dit samenwerkingsakkoord te beslechten, worden respectievelijk aangewezen, door de ministerraad, de Vlaamse Regering, de Waalse Regering en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

De werkingskosten van het rechtscollege worden verdeeld over de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Gedaan te Brussel, op 21 juni 1999 in 4 originele exemplaren.

Voor de Federale Staat :

De Ministers van Economie, Binnenlandse Zaken, Tewerkstelling
en Arbeid en de Staatssecretaris voor Veiligheid en Leefmilieu,
E. DI RUPO
Mevr. M. SMET

L. VAN DEN BOSSCHE
J. PEETERS

Voor het Vlaams Gewest :

De Minister-President van de Vlaamse Regering,
L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse Ministers van Leefmilieu en Tewerkstelling,
Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening,

T. KELCHTERMANS

S. STEVAERT

Voor het Waals Gewest :

De Minister-President van de Waalse Regering,
R. COLLIGNON

De Waalse Ministers van Ruimtelijke Ordening, Uitrusting
en Vervoer, Leefmilieu, Natuurlijke Rijkdommen en Landbouw,

M. LEBRUN

G. LUTGEN

Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest :

De Minister-President van de Regering
van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest,
Ch. PICQUE

De Ministers van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Communicatie en
Openbare Werken en van Leefmilieu, Renovatie, en Natuurbehoud,
Waterbeleid en Openbare Netheid,

H. HASQUIN

D. GOSUIN

(Om de volledige bijlage te raadplegen, klikken op titel)

Lijst van de bijlagen
(de bijlagen maken integraal deel uit van het akkoord)

Bijlage I - Toepassing van het samenwerkingsakkoord

Bijlage II - Gegevens en minimuminlichtingen die in het in artikel 12 bedoelde veiligheidsrapport aan de orde moeten komen

Bijlage III - In de in artikel 15 en 17 bedoelde noodplannen op te nemen gegevens en inlichtingen

Bijlage IV - Aan het publiek in het kader van de toepassing van artikel 19 te verstrekken inlichtingen

Bijlage V - Criteria voor de kennisgeving van een ongeval aan de Commissie van de Europese Gemeenschap overeenkomstig artikel 23, § 1

Bijlage VI - Geharmoniseerde criteria voor vrijstellingen overeenkomstig artikel 12, § 6

Bijlage VII - Nadere omschrijving van de coördinatiebevoegdheid bedoeld in artikel 27, § 1.